

«Μ' ενδιαφέρει να εισχωρώ στις ζωές των ανθρώπων του παρελθόντος»

Αποκλειστική συνέντευξη του συγγραφέα I. Καλπούζου στο "ΛΤ"

Στη Λακωνία θα βρεθεί το τριμέρη 27-29 Μαΐου, ο γνωστός συγγραφέας Γιάννης Καλπούζος, καθώς θα παρεμβεί σε εκδηλώσεις παρουσίασης του νέου μυθιστορήματος του «έρρεψε Η ψυχή του Πόντου».

Συγκεκριμένα, την Παρασκευή 27/5 και ώρα 8.00 μμ το βιβλίο του Γιάννη Καλπούζου θα παρουσιαστεί στο χώρο του Βιβλιοπωλείου «Δωρικόν» στην Σπάρτη, ενώ την Κυριακή 29/5 (8.00 μμ) θα γίνουν «αποκαλυπτήριο» του μυθιστορήματος στο Κέντρο Πολιτισμού Αν. Μάνης [παλαιό Παρβεναγανείο] στο Γένειο.

Με αφορμή την επίσκεψη του στη Λακωνία και την παρουσίαση του νέου του συγγραφικού έργου, ο Γιάννης Καλπούζος παραχώρησε αποκλειστική συνέντευξη στο «ΛΤ». Μεταξύ άλλων, αναφέρεται στην ιστορία που «κρύβεται» πίσω από το «έρρεψε», στην επικοινωνία που έχει αναπτύξει με τους αναγνώστες του, ενώ δεν αποφέύγει να «αναζητεί» και το κεφάλαιο «προσφυγιά».

- Πώς και γιατί αποφασίσατε να γράψετε τη Σέρρα; Αφετηρία υπήρξε το ενδιαφέρον μου για τον ελληνισμό στα απόμακρα γεωγραφικά σημεία, το οποίο δηλ. έκει εκδηλωθεί με τα προηγούμενα ιστορικά μυθιστορήματά μου¹ οθωμανοκρατούμενη ήρτα στην Ιμαρέτ². Κωνσταντινούπολη και άλλες περιοχές στα «Άγιοι και διδυμοί» από το 1808 μέχρι το 1831. Κύπρος Ενετοκρατία, Οθωμανοκρατία και τα πρώτα χρόνια της Αγγλοκρατίας στο «Ουρανόπετρα». Με συγκλόνισε και τη σγρατότα - είτε αφορούσε μεμονωμένα άτομα, είτε φύδες, είτε την οργανωμένη θιά του κράτους-, το άδικο για την αναγνώση που παγκόσμια επίπεδο της γενοκτονίας, η δύναμη των Ποντίων να απκώνουν ξανά και ξανά το κεφάλι ύστερα από τους αλεπούδλους κατατρεγμούς και το γεγονός ότι ίσα συνέθλισαν μου παρέκαν την ευκαιρία να μάλιστα για την ιδιωτική μου προφορά να οδηγήσουν τον άνθρωπο στις καλύτερες και στις κειρότερες στιγμές του και συγχρόνως να θυμιστώ στην ψυχογραφία και να στοχαστώ πάνω σ' αυτή.

- Γιατί οσκολείστε με τα ιστορικά μυθιστορήματα; Τι σας ελκύει σε αυτά;

Με ελκύει η περιπατοποίηση της ιστορίας που καταγράφουν οι απλοί άνθρωποι, οι συνήθειες και οι νοοτροπίες που κληροδοτούνται μέσα από την προφορική εκπαίδευση από γενεά σε γενεά, άλλα και τα διδάγματα που μπορεί να προσφέρει ο ανδρός σε αλλοτίνους καιρούς. Με ελκύει ιδιαίτερα η μελέτη της ανθρώπινης συμπεριφόρας, η οποία ελάχιστα διαφοροποιείται ανά τους αιώνες. Μ' ενδιαφέρει να εισχωρώ στις ζωές των ανθρώπων του παρελθόντος και μιαν ανανεώνοντας τη σκόνη της ιστορίας, γιατί είμαι πεπεισμένος ότι εμπειρέχονται τη σημεριά και το ούριο, διδάσκουν, παραδειγματίζουν και μας προσφέρουν τη δυνατότητα να δούμε πιο αισιόδοξα και με αυτοπεποίθηση το μέλλον.

- Πόσο εύκολο ή δύσκολο είναι να επικοινωνήστε ένας αναγνώστη με το κείμενο ενός συγγραφέα, να κρατήσει το ενδιαφέρον του μέχρι τέλους;

Η ανάγνωση έχει δύο πλευρές. Ο στόχος είναι η συναδοσιοποίηση. Όμως κάθε αναγνώστη δεν πούει να αποτελεί μια ξεχωριστή οντότητα και να διαθέτει τις δικές του προσλαβόνων. Σε κάθε περίπτωση από την εποχή του Ομήρου ο μήθος είναι αυτός που έλκει τον άνθρωπο. Κατά συνέπεια κρατά το ενδιαφέρον μια δυνατή μυθοπλασία και μέσω αυτής παραχίζει ο συγγραφέας να μιλήσει για τα θέματα που τον απασχολούν, ευελπιστώντας στην πνευματική συνέργεια με τον αναγνώστη.

- Πώς αισθάνεστε κάθε φορά που ολοκληρώνεται ένα θερινό;

Με κατακλύζουν ποικίλα και αντικρουόμενα συνασθήματα. Επειδή δυσλεύων πάρα πολύ τα βιβλία μου, λέξη τη λέξη, φτάνω σε σημείο να με καταβάλλει πνευματικά και σωματικά η κοπιώδης προσποθεία. Να ξεντολύμαι στο

Me ελκύει
η περιπατησία της ιστορίας
που καταγράφουν
οι απλοί άνθρωποι,
οι συνήθειες και οι νοοτροπίες
που κληροδοτούν
μέσα από την προφορική
εκπαίδευση από γενεά σε
γενεά, αλλά και τα διδάγματα
που μπορεί να προσφέρει
η αναδρομή
σε αλλοτίνους καιρούς.

τέλος της συγγραφής. Οπότε μοιραία νιώθω να λυτρώνομαι. Συγχρόνως, νιώθω ότι αποκόδωμα από δικούς μου συνθρώπους, να μου λείπουν οι ήρωές μου, και θλίβομαι. Να αποκόδωμα και από μια ολόκληρη εποχή, όπου ζύγισε επί δύο τρία χρόνια σαν σε παρθένευρη πραγματικότητα. Να ξένεται ένας ολόκληρος κόσμος, να περνά στη σφραγίδα της μνήμης. Το συναίσθημα της απώλειας είναι έντονο και μαζί εκείνο της νοσταλγίας.

- Οι Έλληνες είναι ένας λαός που έχει γνωρίσει την προσφυγιά. Θεωρείτε ότι ως λαός έχουμε κοντή μνήμη: Διαιτώνων συνεχώς ότι δε γνωρίζουμε παρά μονάχα τη σκόνη της ιστορίας. Με τρόπο ενίστη αφελή και μονοδίστατο. Η ίδεια σημαίνει για την ιστορία που διδάχτηκε στο δημοτικό σχολείο. Ελάχιστοι εισωρούν στα βαθιά της πηγάδια και πασχίζουν να ερευνήσουν και να κατανοήσουν τις αληθείες της εκάστοτε αντιμαχόμενης πλευράς. Πόσα μόλινα να εισέλθουν στα της ψυχής των ανθρώπων του παρελθόντος, οι οποίοι, προσύμενον των αναλογών, δε διαφέρουν ως προς τη μημάτη τους έκφραση από τους σύγχρονους. Κατά συνέπεια πάσχουμε από οδιοφορία για την ιστορική γνώση. Βεβαίως, αν συμφωνήσουμε ότι κάθε λαός πρέπει να έχει συνέξεια, τότε συντάσσουμε με την άποψη ότι έχουμε κοντή μνήμη. Μας διασύζουμε μονάχα τα αντανακλαστικά που προέρχονται μεσάνω της παραδοσιακής εκπαίδευσης³ των προφορικών διηγήσεων και του μπολιάσματος συμπειφορών και νοοτροπιών από γενέα σε γενέα.

- Αν και πειριώπτης ο ίδιος, αισθάνεστε μετά την ενσχόλησή σας με την ιστορία άλλων τόπων και την ιστορική σας έρευνα για την τεκμηρίωση του εκάστοτε βιβλίου πώς έχετε αποκτήσει και νέες ρίζες και πως γίνεστε με ένα τρόπο φορέας της ιστορίας του τόπου αυτού;

Έτσι ακιβώνως είναι. Δένομαι με άλιτους δεσμούς με κάθε τόπο, την εποχή και τους ανθρώπους της κι αισθήνωμαι κατά κάποιο τρόπο πρεσβευτή τους. Νιώθω Ηπειρώτη, Κύπριος, Κωνσταντινουπολίτη, Πόντιος κι εν τέλει διαμορφώνωμαι ως πολίτης του κόσμου. Πιστί μέσα από όλα τα βιβλία μου, όπως και στο «έρρεα», ανδείχνεται κι ένας δρόμος προς την αιτογνωσία και τη γνώση του κόσμου. Δρόμος ο οποίος καλεί πρώτους απ' όλους εμένα να τον ακολουθήσω.

- Με ποιον ήρωα των Βιβλίων σας βρίσκετε πως έχετε περισσότερα κοινά στοιχεία από πρωσωπικότητες:

Ίσως ίντεν να υπάρχουν σε πολλούς. Σ' εκείνον τον οποίο πασχίζω μοιάζω είναι ο παππούς Ιαματή του Ιμαρέτ. Να αγγίζω τη στοιχεία με την οποία προσλάμβανε τα της ζωής, καθώς και τον θαύμη του σταχανό. Προς το ίσον θέλω να τα καταφέρω όσο θα θέλω, αν και θαρρώ ότι έων κάνει βήματα προς αυτή την κατεύθυνση.

- Θεωρείτε πως η επαφή μας με κάποια αναγνώσματα είναι ικανή να αλλάξει τον τρόπο σκέψης και τη θέωρηση της ζωής μας: Πώς λογοτεχνικά έργα ελλήνων ή ξένων συγγραφέων υπήρχαν σημαντικά για εαύς;

Στο «έρρεα» υπάρχει ένα απόρθεμα που απηκεί επί αυτού στις απόψεις μου: Μια φράση ενός βιβλίου, μια εμπειρία και πόσο μόλινα ένας άνθρωπος ενδέχεται να επηρέασουν τη ζωή κάποιου και να της αλλάξουν ρότα.

Πλήθος είναι τα βιβλία που υπήρχαν σημαντικά στην πορεία της ζωής μου. Ενδεικτικά αναφέρω αριστερά: Το Θείο Τραγή, του Σκαριμύτα. Τα ψηλά Βουνά, του Ζαχαρία Παπαντωνίου. Η Αμοργός, του Νίκου Γκάτσου. Ο κοτζάμπισης του καστόπυργου, του Καραγάτσα. Το γυμνό ψωμί, του Σουκρή. Τα σταφύλια της οργής, του Στάινμπεκ. Τα εκατό χρόνια μοναξίας, του Μαρκές κλπ. κλπ.

Παρασκευή 27 Μαΐου / 20.00
Βιβλιοπωλείο «Δωρικόν», Σπάρτη

Σάββατο 28 Μαΐου / 20.00
Κέντρο Πολιτισμού Αν. Μάνης
(Πρώτη Παρθενονήγειο Γένειου)

Ο αγρόφερός θα παρουσιάσει με έκκληση το βιβλίο του.
Θα συναντήσετε με τον κανό και το ψυχογράφο αυτού.

2015 ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΡΩΠΟΣ | www.psychopis.gr